

KOMPROMISSARSKI (1) *ai*

A sg m kompromissarski.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „kompromissarz”: dáli lie ná nález wyrok/ iáko ná nalazek Compromissárski [*in arbitrium Compromissariorum JanStat 226*]/ y ná nas iáko iednacza/ pochwalićielá y definitora/ álbo przyiaćielkięgo zgodzićielá *SarnStat 184*.

Synonim: jednacki.

ZZa